

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.603/2016/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Fest András ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű felperes neve f.-i (cím) lakos I. rendű és II.rendű felperes neve m.-i (cím) lakos II. rendű felpereseknek - a Lichy Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Lichy József ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű, II.rendű alperes neve II. rendű, III.rendű alperes neve III. rendű és IV.rendű alperes neve IV. rendű, valamennyien: sz.-i (cím) lakos alperesek ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 25.P.21.049/2016/2. számú ítélete ellen az alperesek által 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 50 000 (Ötvenezer) forint, a II. rendű alperest, hogy 10 000 (Tízezer) forint, a III. rendű alperest, hogy 5 000 (Ötezer) forint, a IV. rendű alperest, hogy 10 000 (Tízezer) forint fellebbezési eljárási költséget fizessen meg 15 nap alatt a felpereseknek, mint együttes jogosultaknak.

Kötelezi a II., a III. és a IV. rendű alperest, hogy térítsenek meg az államnak személyenként 15 000 (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A Miskolci Törvényszék 25.P.20.497/2015/27. számú ítéletében megállapította, hogy a felperesekkel szemben hatálytalanok az alábbi szerződések:

- 2014. augusztus 4-én a III. rendű alperes, mint ajándékozó, az I. rendű alperes, mint megajándékozott részére ajándékozta a sz. ..3 helyrajzi számú ingatlan  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadát 3 000 000 forint értékben,
- 2014. augusztus 18-án az I. rendű alperes, mint ajándékozó és haszonélvező, a II. rendű alperes, mint ajándékozó, s a IV. rendű alperes, mint megajándékozott kötöttek egymással ajándékozási szerződést, melynek értelmében a sz. ..3 helyrajzi számú ingatlan  $\frac{3}{4}$  tulajdoni illetőségét az I. rendű,  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadát a II. rendű alperes ajándékozta a IV. rendű alperes részére, összesen 12 000 000 forint értékben. Az ingatlan egészére az I. rendű alperes javára holtig tartó haszonélvezeti jogot kötöttek ki.
- 2015. január 7-én az I. rendű alperes, mint ajándékozó és haszonélvező, a II. rendű alperes, mint ajándékozó és a IV. rendű alperes, mint megajándékozott kötöttek ajándékozási szerződést, melyben a m.-i ...38/12 helyrajzi számú ingatlan  $\frac{2}{4}$  hányadát az I. rendű,  $\frac{1}{4}$  hányadát a II. rendű alperes

ajándékozta a IV. rendű alperesnek, összesen 26 385 000 forint értékben. Az ingatlan  $\frac{3}{4}$  tulajdoni illetőségére az I. rendű alperes javára holtig tartó haszonélvezeti jogot kötöttek ki.

- 2015. január 8-án kelt ajándékozási szerződéssel a III. rendű alperes, mint ajándékozó, az I. rendű alperes, mint megajándékozott részére ajándékozta a m.-i ...38/12 helyrajzi számú ingatlan  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadát 8 795 000 forint értékben,

- 2015. január 19-én az I. rendű alperes, mint ajándékozó és haszonélvező, a IV. rendű alperessel, mint megajándékozottal kötött ajándékozási szerződést, s ennek értelmében a m.-i ...38/12 helyrajzi számú ingatlan  $\frac{1}{4}$  tulajdoni hányadát 8 795 000 forint értékben ajándékozta az unokája részére. Az ingatlan  $\frac{1}{4}$  tulajdoni illetőségére az I. rendű alperes javára holtig tartó haszonélvezeti jogot kötöttek ki.

A törvényszék e határozatában kötelezte a IV. rendű alperest, hogy tűrje, hogy a felperesek az I., II. és III. rendű alperesekkel szemben a Miskolci Járásbíróság P.20.144/2013/38. szám alatti ítélete alapján fennálló, összesen 35 180 000 forint összegű követelésüket a **Sz. ...3** helyrajzi számú és a m.-i ...38/12 helyrajzi számú ingatlanokból kielégítsék.

Az alperesek fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.121/2016/4. számú részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, azt azzal hagyta helyben, hogy mellőzte az ítélet perköltséggel és illetékekkel kapcsolatos rendelkezését. A határozata indokolásában - egyebek mellett - kifejtette, hogy a felperesek keresetükben az alperesek között létrejött öt szerződés velük szembeni hatálytalanságának megállapítása mellett az I. és IV. rendű alperes kötelezését kérték annak tűrésére, hogy az I., II., III. rendű alperessel szemben fennálló követelésüket kielégíthessék a szerződésekkel érintett ingatlanokból. A törvényszék azonban ítéletében csupán a IV. rendű alperest marasztalta, az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset tárgyában döntést nem hozott, ezért határozatát részítéletnek tekintette. Ebből következően mellőzni kellett a perköltséggel és az illetékekkel kapcsolatos rendelkezést. A folytatódó eljárásra az ítéltábla iránymutatásul előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak az I. rendű alperessel szembeni keresetet is el kell bírálnia, s az ügydöntő határozatában kell rendelkeznie a perköltségről és az illetékről is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, tűrje, hogy a felperesek az I., II. és III. rendű alperesekkel szemben a Miskolci Járásbíróság P.20.144/2013/38. számú ítélete alapján fennálló, összesen 35 180 000 forint összegű követelésüket a **Sz. ...3** helyrajzi számú és a m.-i ...38/12 helyrajzi számú ingatlanokból kielégítsék.

Kötelezte az I. és III. rendű alperest egyetemlegesen 318 800 forint, az I., II. és IV. rendű alperest egyetemlegesen 1 036 000 forint, az I. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 239 100 forint perköltség felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére történő megfizetésére.

Kötelezte a III. rendű alperest 300 000 forint kereseti és 500 000 forint fellebbezési eljárási illeték, a IV. rendű alperest 225 000 forint kereseti és 375 000 forint fellebbezési eljárási illeték, a II. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 975 000 forint kereseti és 1 625 000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az állam javára.

A határozata indokolásában hangsúlyozta, hogy a Miskolci Járásbíróság a P.20.144/2013/38. számú ítéletével kötelezte az I. rendű alperest az I. és II. rendű felperesek részére személyenként 8 795 000 forint megfizetésére. Az e követelés fedezetéül szolgáló **sz.-i** és **m.-i** ingatlanokban levő tulajdoni illetőségeit az I. rendű alperes - az immár jogerős határozattal megállapított fedezetelvonó jellegű -

ajándékozási szerződésekkel átruházta, s egyben a szerződésekkel az ingatlanokon hasznélvezeti jogot szerzett. Annak, hogy a szerződések alapján az I. rendű alperes hasznélvezeti, a IV. rendű alperes tulajdonjogot szerzett, nem tulajdonított jelentőséget. Mivel az I. rendű alperes a felperesekkel szemben hatálytalan szerződésekkel jogot szerzett, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:120. §-a (3) bekezdése alapján túrni köteles a megszerzett vagyontárgyból való kielégítést és a vagyontárgyra vezetett végrehajtást.

A felperesek követelésének kielégítési alapját elvonó öt szerződésben meghatározott érték és a fennálló követelés értéke arányában határozta meg az egy-egy szerződést megkötő felek közötti - őket e részben egyetemlegesen terhelő - perköltség és illeték összegét.

Az ítélettel szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben kérték a törvényszék határozatának megváltoztatását, az I. rendű alperessel szembeni kereset elutasítását, valamennyi alperes perköltség és illetékfizetésre kötelezésének mellőzését, és a felperesek költségben való marasztalását. Álláspontjuk szerint tévedett a bíróság, hogy az I. és a IV. rendű alperes helyzetét azonos módon állapította meg a fedezetelvonás kapcsán, mert lényeges különbség van közöttük a két ingatlanból való kielégíthetőség vonatkozásában. A IV. rendű alperes tulajdonszerzése a bíróság álláspontja szerint fedezetelvonás, az I. rendű alperesnél azonban fedezetelvonásról nincsen szó, a hasznélvezeti jog a fedezetelvonást a felperesek igényérvényesítése elől fogalmilag kizárja. A törvényszék terhére rótták, hogy a bíróság nem vizsgálta az I. rendű alperes hasznélvezeti jogát. Utaltak arra, hogy a törvényszék nem tett eleget a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kötelezettségének, az alpereseket nem tájékoztatta az őket terhelő bizonyításra szoruló tényekről és a bizonyítási teherről, ezért másodlagosan indokoltnak látták az ítélet hatályon kívül helyezését.

A felperesek ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozták.

A fellebbezés aseptalan.

Az elsőfokú bíróság a Debreceni Ítéltábla részítéletében foglalt iránymutatásnak megfelelően ítéletében a felperesek keresetét immár teljes körűen elbírálv az I. rendű alperessel szemben előterjesztett igény kapcsán is döntést hozott, így határozata - a részítélettel elbírált kérelmekkel együtt - valamennyi kereseti kérelemre kiterjed a Pp. 213. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően.

Az ítéltábla a részítéletében már hangsúlyozta, hogy a törvényszék a részítéletnek tekintendő határozatában a részítélettel elbírált körben a tényállást helytállóan állapította meg, abból helytálló következtetéseket levonva megalapozott döntést hozott, s annak indokait is osztotta a másodfokú bíróság.

Az alperesek által kötött öt szerződés fedezetelvonó, s ekként a felperesekkel szemben hatálytalan voltát a Ptk. 6:120. § (1) és (2) bekezdése alapján állapította meg arra figyelemmel, hogy e szerződésekkel a felperesek igényének kielégítési alapját elvonták. Közömbös a szerződések fedezetelvonó jellegének, s hatálytalanságának megállapítása szempontjából, hogy azok alapján a jogszerző tulajdonjogot vagy hasznélvezeti jogot szerzett, ezért az I. rendű alperes hasznélvezeti joga vizsgálatára - ahogyan azt a fellebbezésükben az alperesek indítványozták - nem volt szükség.

A törvényszék egyébként az alpereseket a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében terhelő bizonyítási kötelezettségről kioktatta, az általuk megjelölt tanúkat meghallgatta, így az ítélete hatályon kívül helyezését indokoló eljárási szabálysértést nem követett el. Az elsőfokú bíróság döntésével tulajdonképpen a részítéletnek tekintett korábbi határozata mulasztását korrigálta csupán, mert ahogyan az ítéletábra részítéletében rámutatott, az I. rendű alperes, mint haszonélvező tűrésre kötelezése ésszerű kereseti kérelem volt, annak elbírálása nélkül a felperesek által célzott jogkövetkezmény nem lett volna elérhető.

Az elsőfokú bíróság az ítéletábra részítéletében foglaltak szem előtt tartásával helytállóan döntött a perköltség és az illeték viselése kérdésében is.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alpereseket kötelezte a felperesek, mint együttes jogosultak részére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen a felperesek képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, illetve (5) bekezdése alapján állapította meg a (6) bekezdés alapján mérsékelt összegben, figyelemmel a jogi képviselő fellebbezési eljárásban kifejtett tevékenységére.

Az I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán az általa le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján, a II-IV. rendű alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése alapján a fellebbezett értékre - az őket terhelő perköltség összege - tekintettel a legalacsonyabb összegű illeték megtérítésére köteles e rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

D e b r e c e n, 2016. október 6.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -